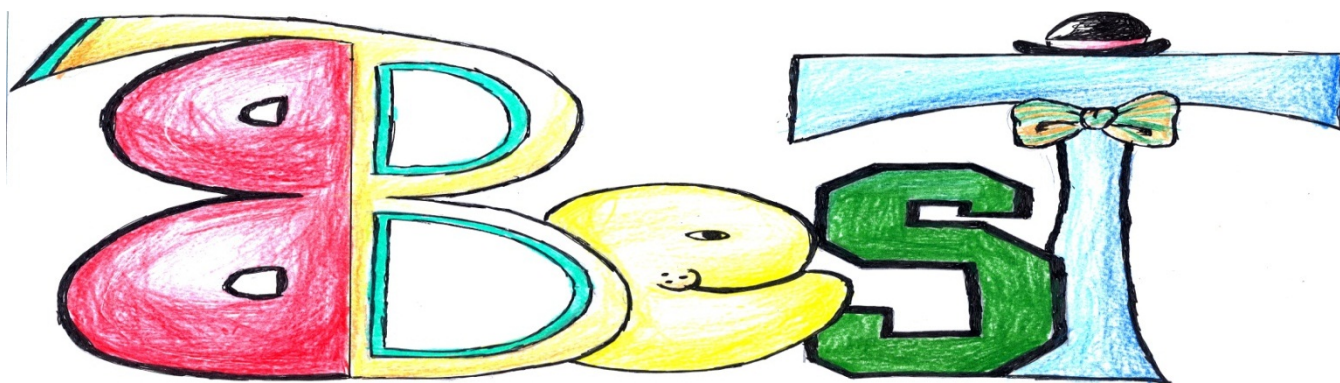

A TISZAALPÁRI ÁRPÁD FEJEDelem ÁLTALÁNOS ISKOLA ÁRPÁDIÁK KÜLÖNSZÁMA 2014

Üdvözlét az Olvasónak!

Kedvelt iskolaiújságunk, az ÁrpáDiák 2014-es különszámát veheti kezébe a kedves Olvasó.

Hagyományteremtő céllal indult a kezdeményezés, hogy a mindenkor 8. osztályosok médiaismereti órákon (és azon kívül is) szerkesszenek egy olyan újságot, amelyben megmutatkozhatnak, mesélhetnek magukról, kíváncsiskodhatnak, beszélhetnek, beszélgethetnek – vagyis: saját osztályújságot jelentethetnek meg.

A 8.BEST „szőröstől-bőröstől” a 8.b osztályosoké. Közös gondolkodás, ötletbörze, nélkülözhetetlen együttdolgozás, alkotókészség, segítőkészség és sok-sok óra eredménye.

Kedves elballagó tanítványaim első önálló kiadványát szeretném most jó szívvel ajánlani minden érdeklődő szíves figyelmébe. Kívánok hozzá kellemes, mosolygós időtöltést!

Szőke Éva

Riport a tanárokkal

A MI OSZTÁLYFŐNÖKÜNK: MARÓTI PALI BÁCSI ☺

Lassan itt az évvége és még alig beszéltünk az utolsó osztályfőnökünkkel. Én és a partnerem fel nem tett kérdéseket írtunk össze erre az interjúra. De valahogy nem ilyen választ vártam! Ezek érdekesebbek és némelyik viccesebb is. Pali bácsi mindegyikre őszintén válaszolt és ennek nagyon örültünk.

1. Gyerekkori csínytevések:

Ez 8. osztályban történt történelem órán. Már több mint két hónapja nem feleltem történelemből. A többieknek már több mint két jegye volt, és persze fölkeszültem, hogy biztos ötösre tudjak felelni. A tanár úr viszont úgy gondolta, hogy nem engem feleltet. Tehát tennem kellett valamit, hogy mégis felelhessek. Elővettem egy újságot, és jó hangosan, csörögve-zörögve elkezdtem olvasni addig, amíg egy másik osztálytársam felelt. A tanárom nem szólt semmit, csak amikor lefeleltette az osztálytársamat. Akkor engem szólított föl, és azt mondta az osztálynak:

- Na, most akkor mindenki tessék zörögni! - de mivel mindent tudtam ötöst kaptam...

A másik csoportos volt, és ez is 8. osztály, de énekóra. Mozgalmi dalokat tanultunk, és az egyik mozgalmi dalnak az volt a címe és az első sora: „Álljatok föl emberek egy percre!”. Elhatároztuk, hogy mi (42 fiú) a huszoneves tanár néninkkel megpróbálunk egy kis csínytevést tenni. Amint elkezdtek énekelni, hogy álljatok föl emberek egy percre, mind a 42 fiú néma vigyázz állásban egy percre fölállt. Tanár néni kiszaladt és egy perc múlva bejött az igazgató úrral. Senkinek nem kívánom azt, amit akkor kaptunk. - Csak úgy mellé szegezve! Tanár bácsinak nem volt intője, csak osztályfőnökije, de az majdnem minden évben. Sosem volt példás magatartású, a magatartása mindig jó volt. Éppen azért mert ezekben a csoportos csínytevésekben mindig benne volt.

2. Miért pont tanár:

Nekem általános iskolában volt egy matek tanárom, akit nagyon szerettem, akit példaképemnek tartottam, és már akkor, 7.-8. osztályos koromban volt olyan elképzelésem, hogy én tanítani szeretnék. A középiskolában szintén volt egy jó tanárom, aki példaképnek számított. A történelem tanárom, és az ő példájuk alapján lettem tanár.

3. Miért fizika és matek:

A matekot világeletemben szerettem 1. osztálytól kezdve. Versenyekre jártam, megyei versenyeket nyertem. Ez érdekelt a legjobban, és akkor, amikor választani kellett, hogy mit tanítsak, mire jelentkeztek a főiskolán, a matek mellett a fizika volt az, amit választani lehetett. + középiskolában is fizika tagozatra jártam.

4. Mit gondolt, amikor megkapta a 8./b osztályt:

ÉN számítottam rá, hogy meg fogom kapni a 8./b osztályt. Klári nénivel már hónapokkal előtte beszélünk, hogy ő nem lesz és, hogy ő is rám gondolt. Mert az osztályvezetési stílusunk hasonlít. Azért mert ő is megtett mindent az osztályért és én is igyekszem mindent megtenni az osztályért a magam módján. Nagyon sok programot próbálok szervezni. Ez minden osztályban így volt.

5. Mi a tapasztalata az 1. ill. a 2. félévben a 8./b-ről:

Első félévben az a tapasztalatom, hogy komolyan vettétek azt, hogy a félév a tovább tanuláshoz fontos. Egy-két ember kivételével mindenki elérte azt az eredményt, amit maga elé célként kitűzött. A második félévben ez megváltozott. Az osztály kicsit lustább lett, egy kicsit kinyílt a szájuk, hangosabb lett. De bízom benne, hogy ezt a pár hetet kibírjuk.

6. Ki változott a legtöbbet:

Az én szememben Nóra változott a legtöbbet ebben az évben. Nóriról ti is tudjátok, hogy stresszelős tanuló volt. Bármilyen számonkérés volt, ő állandóan izgult miatta. De ő ebben az évben teljesen megváltozott. Én Nórit úgy ismertem meg, hogy ő egy zárkózott, csendes tanuló, most 8. osztályra mondjuk azt, hogy kinyílt. Többet dolgozott az osztályban is. Hasznos tagja lett az osztálynak.

7. Tervek a közeljövőben:

Még egy osztályt szeretnék végig vinni 5-8.-ig. Azután pedig nyugdíjba megyek.

8. Tervek a nyugdíjra:

Négy év múlva nyugdíjba megyek és minden percet az unokáimmal fogom tölteni.

9. Nehezen engedi-e el az osztályt:

ÉN minden osztályt nehezen engedek el. Nekem ti vagytok a 6. osztályom. Amikor 8. osztály évvégén beülünk utoljára a terembe ballagás után és búcsúzunk, én azt mondom, hogy most már mindenki haza mehet... Akkor általában 10 percig még ott szoktunk csendben ülni, mert még nem akarunk elmenni. Nagyon nehezen engedem el az osztályokat, mert én nagyon ragaszkodó természet vagyok, és azokhoz az osztályokhoz, akik nekem vannak, azokhoz én azért ragaszkodom, mert sosem tudom azt, hogy milyen lesz a következő. Én mindig azt hiszem, hogy rosszabb lesz, és nem! Még így is, hogy csak egy évet tanítottalak titeket!!!

Készítette: Szűcs Elizabet

KLÁRI NÉNI

1) Hány éve tanított, és miért a tanítást választotta?

- 14 éve tanítok. Ez a pálya gyerekkori álmom volt, már általános iskolás koromban is „tanár néni” játszottam.

2) Mit gondolt rólunk?

- Kíváncsian vártam, hogy milyen gyerekekkel fogok boldogulni 4 évig.

3) Mikor akar visszajönni, tanítani?

- Ha Tamara betölti a 3. életévét, akkor szeretnék visszajönni, tanítani tehát 2016-ban.

4) Amikor minket kapott osztálynak mit gondolt rólunk?

- Amikor megkaptam az osztályt, azt gondoltam, hogy lesz dolgunk bőven, mire összezsizsolódunk, de sikerülni fog.

5) Mi volt a legjobb élménye velünk?

- A farsangi próbák hangulata.

6) Milyen a sulí nélkül?

- Kezdetben nagyon furcsa volt az iskola és a tanítás nélkül, hiányzott. Az elmúlt hónapokban teljesen betöltötte a figyelmemet Tamara és Karina nevelése.

7) Mit gondolt sikerült-e megnevelni az osztályt?

- Szerintem jó irányba haladtunk, de a folyamat félbeszakadt az ismert okok miatt.

8) Ki tudja-e ismerni az egész osztályt?

- Igyekeztem kiismerni mindenkit, de mindig tudtak bizonyos személyek meglepetést okozni. Voltak kalandos élmények...

9) Mennyit változott az osztály 5. óta?

- Nagyon sokat változott a csapat mind külső, mind belső tulajdonságaiban. Szerencsére sokan pozitív irányba.

10) Miért a történelem szakot választotta?

- Már fiatal koromban is a történelmi témájú regényeket olvastam. Középiskolában a történelem tanárom hatására választottam ezt a szakot.

11) Milyen témából írta a szakdolgozatát történelemből?

- A szakdolgozat témája: A Tiszta szabályozásnak története, hatásai.

12) Volt-e olyan pillanata, amikor megbánta, hogy a tanári pályát választotta?

Olyan pillanat volt, amikor nagyon nehéz feladat elé állított 101 helyezet, de megbánni sosem bántam meg.

13) Volt-e kedvenc diákja az osztályból?

- Igyekeztem mindent ugyanúgy kezelni. Olyan tanuló volt, akit többször bíztam meg 1-1 feladattal, mert tudtam, hogy számíthatok rá mert el fogja végezni.

+

Klári néni mondandója?

Nagyon hiányzik, hogy a 8. osztályban nem lehetek veletek.

Abban bízom, hogy az első 3 év alatt tudtam olyan gondolatokat adni, ami hasznokra válik a későbbiekben.

TÓTHNÉ MÁTYÚS MÓNICA

1, Mit tetszett gondolni, amikor minket megkapott?

- Nagyon örültem, hogy lesz osztályom, mert előtte két évig napközibe voltam. Azért is boldog voltam, mert csak 18 gyerek volt az osztályban, és igazán senkiről nem mondtak rosszat az óvó nénik.

2, Mit tetszett érezni, amikor felsőbe kerültünk?

- Ballagásszerű elválás volt ez. Féllettelek benneteket, hogy megálljátok-e helyeteket és örültem is, hogy idáig eljutottatok. Talán azért könnyebb felsőbe elengedni a gyerekeket, mert még az iskolában találkozhatunk.

3, Hány osztálya volt eddig Mónika néninek?

- Ebben az iskolában 4 osztályom volt, előtte 3.

4, Mi volt a legviccesebb pillanata az osztállyal?

- Nem emlékszem, de a legmeghatóbbra igen. Az volt, amikor a műtetem után beléptem és valamennyien odarohantatok és átöleltetek.

5, Igazán tudott-e ránk haragudni?

- Igen tudtam igazán haragudni kb. fél percig.

6, Mi volt a tanítás mellett a másik „álma”?

- Nem volt másik álmom. Ma sem munkának fogom fel, ezért nagyon szerencsésnek mondhatom magam, hogy a munkám az, amit szeretek csinálni.

7, Mit tetszett gondolni, kik változtak a legtöbbet?

- Mihez képest változtak? Az első osztályhoz képest mindenki rengeteget változott ez alatt a 8 év alatt. A 4.-hez képest sokan változtak meg, és csak néhányan maradtak olyanok, amilyenek megismertem őket alsóban. Neveket nem szeretnék mondani, de azt hozzá kell tennem, hogy változás nem minden esetben volt pozitív, szerintem.

BÁRSONY RÓZSA

1. Miért a tanítói pályát választotta?

Nagyon sokat köszönhetek a szüleimnek, különösen az édesapámnak, aki 5-6 évesen együtt hallgatta velem az óvodások műsorát, valamint az esti mesét a rádióban. Andersen szerint: ” A Mese nem hal meg soha,”-

és mesélni csak az tud, aki igazán szereti a gyerekeket. Talán itt ért az a hatás, amikor elhatároztam; „én tanító néni fogok lenni.” Mire iskolás lettem, olvasni és írni is tudtam. A bátyám idősebb volt, a könyveivel a kezemben kezdtem a sétálást nem nagy házunkban és énekeltem, meséltem, mondókáztam, kinyújtott két kézzel körjátékot játszottam a képzeletbeli gyerekeknek. Aztán ez a mese egyszer igaz lett, valóra vált az álmom.

2.Szeret-e tanár lenni?

Tanító néni lettem, nem tanár, és hívatásként élem ezt meg. Ezért volt könnyű és nagyon szép. A kisiskolás korosztályhoz való kötődés a legerősebb kapocs, amely gyermek és tanító között kialakulhat. Helyes kis fejcskékkel, kíváncsi, a tudásra szomjazó csillogó szemekkel találkozhattam, válaszom,” igen szeretek tanító néni lenni”.

3.Mit nem szeret a diákokban?

Először is nem jól hangzik, hogy mit nem szeretek, mert ilyen nincs, szeretem a diákjaimat. Mindeniben lakozik valami, amiért szerethető. Mindig vezérelt egy gondolat, ami így hangzik:

„Ne a gyermekre, a gyermekbe tekints!”

3.Melyik év volt a legemlékezetesebb?

Igaz csak három évet töltöttünk együtt, de talán az első évet tenném emlékezetessé. Az oka pedig az, hogy nekem attól az iskolától kellett búcsút venni, ahová gyermekként jártam, majd ahol később tanítottam, ezt veletek együtt éltem meg. Aztán izgalommal vártuk az új helyzetet, az új osztálytermet, amit sikerült segítségetekkel széppé, hangulatossá, otthonossá varázsolni.

4.Mennyire volt összetartó az osztály?

Az osztály a társas kapcsolatok szerveződésének kitüntetett színtere, itt van lehetőség arra, hogy tagjai sokrétű kapcsolatot alakítsanak ki egymással, egymást formálják, alakítsák. Érzésem szerint összetartóak voltatok, de ez szüleiteknek is köszönhető. Minden megmozduláson ott voltak, adták a segítséget, ők is példák voltak az összetartásban. Természetesen nem szabad elfelejteni, hogy kevesen voltunk, egy kisebb csoport minél összeszokottabb, annál nyitottabb vélemények és értékrendek átvételére.

5. Mit üzen az osztálynak?

Legyetek továbbra is vidámak, maradjatok gyerekek, tudjatok játszani a valóság és a mintha határán, mert csak így tudtok egészséges lelkű felnőtté válni. A jó kapcsolataitokat tartsátok meg, ápoljátok, mélyítsétek. Emlékezzetek vissza, a gyermekkori pajtáságokra, a kamaszkori barátságokra, de a szerelmekre, az együtt járások is. Ne felejtsetek el a tanító néniket, tanár néniket, tanár bácsikat, akik egyengették utatokat. Találjátok meg a boldogulást, készüljetek a középiskolás évekre, találjátok meg azt a munkát, amit szívesen csináltok, hogy a munka is örömet hozzon számotokra. Sok sikert kívánok hozzá!

Legjobb élmények

OSZTÁLY KIRÁNDULÁS

Reggel a könyvtár előtt gyülekeztünk fáradtan. Onnan indultunk a Tőserdőbe, ahol sok program várt minket, főzőcske különféle játékok és a nap fénypontja a kalandpark. Mindenki nagyon várta már. Izgultunk, hogy milyen lesz. De nem volt rá okunk, mert fantasztikus volt, mindenki örült neki, az elején segítettek az ott lévő emberek, hogy hogyan kell használni a felszerelést. Mindenki nekiindult a pályának. Fantasztikus volt a kreatív pályán sok fejtörő volt. De mindenkinek sikerült túl jutnia rajta, utána már csak a nagy csúszdát kellett leküzdenünk, de ez is sikerült. Nagyon jó volt a kirándulás és az osztály sem veszekedett egymással. A nap végén visszaindultunk Alpárra, másnap mindenki mesélte a sok élményt.

PUSKÁZÁSOK

Új puskázási módszer, ha ceruzával a padra írjuk a puskát, de a régi cetlis módszer is beválik pár órán :D

Az egyik főci órán dolgozatot írtunk. Sokat mozgolódtam és a végén felállítottak, hogy van-e puska a székemen, hogy mindig mozgolódom, de nem volt :P

Földrajz tz-ken szokás az utolsó 5percben atlaszt használni, de van, aki egész órán használja :D

Egyik kémia órán dolgozatot írtunk és a tolltartóban már elő volt készítve a cetli és bejelentette a tanárnő: „ A tolltartókat és füzetet tegyétek el.”

Aranyköpések

Rajzóra volt. Janó azt kérdezte, hogy hova kell írni a nevét, Szabolcs azt mondta, hogy balra a jobb sarokba.

Földrajz órán Anikó néni kérdezte, hogy ki fedezte fel, hogy a föld gömbölyű, és Réka rávágta, hogy Napóleon.

Töri óra volt, Klári néni kérdezte Sanyitól, hogy mi az piros és zöld és van belőle, Sanyi rávágta, hogy zöldség.

Farsangi próba előtt Dóra mondta a többieknek, hogy szóljunk Kati néninek és Kati bácsinak

Szésza óra volt. Enikő néni elmondta, hogy 18 éves már elmúlt, Ákos meg rávágta, hogy jó pár évvel.

Infó órán Viki azt mondta Misi bácsinak, hogy apa.

Terveink

Ballabás Viktória: Nyáron dolgozni szeretnék, későbbi terveim elsőnek elvégezni a gimit, utána egyetemet és nyelvvizsga, jogosítvány majd történelem szakos tanár szeretnék lenni.

Bravik Bianka: Sikeresen elvégezni az iskolát.

Branyiczki Péter: sikeresen elvégezni a szakközepet majd tovább tanulni.

Bánfi-Antal Dávid: Nyáron szeretnék dolgozni, hogy legyen pénzem letenni az autós jogsit. A Gáspár elvégzése után szakmát szeretnék tanulni.

Babar Sára: Batsányiban sikeresen végezni, felvételizni Szegedre onnan ledoktorálni.

Czinege Gréta: Sikeresen elvégezni a gimit és a fősulit.

Czombos Barbara: Nyáron dolgozni szeretnék, majd sikeresen elvégezni a gimit.

Farkas Ilonka: Sikeresen elvégezni az iskolát.

Janik Nóra: Sikeresen elvégezni a Közgét, legyen érettségim, majd később pedig egy nagyon jó munkahelyem.

Kalmár Gréta: Nyáron dolgozni szeretnék, angolból külön órára járni és minél hamarabb egy közép szintű nyelvvizsgát meg szerezni. A Közgé elvégzése után egyetemre vagy főiskolára szeretnék tovább menni.

Kiss Vivien: sikeresen elvégezni a gimnáziumot.

Kőrös Barbara: Elvégezni a szakközépiskolát. Legyen érettségim, diplomám és egy nagyon jó munkahelyem, amit szeretek.

Nagy-Gál István: Nyáron dolgozni szeretnék, hogy legyen pénzem. Tovább tanulni és leérettségizni.

Nemes Dorina: Nyáron dolgozni szeretnék, hogy megszerezsem a pénzt a jogsíra. Sikeresen elvégezni az iskolát és leérettségizni.

Papp Dóra: Elvégezni a Közgét és a főiskolát.

Simonyi Márton: sikeresen letenni a szakmát és kimenni Ausztriába.

Szemerédi Ákos: Nyáron dolgozni, gyűjtök az új telefonomra és félrerakok az iskolára.

Szűcs Elizabett: Nyáron dolgozni szeretnék. A gimi után pedig mindent megteszek, hogy bekerüljek egy művészeti suliba.

Török Szabolcs: Sikeresen letenni a szakmát.

Várdai Katalin: Elvégezni az iskolát, tovább tanulni és érettségit kapni, utána elmegyek állást keresni.

Becenévek

Branyiczky Peti: Brunya, Döbrögi

Virág Réka: Rékuci, Gazos Réka, Hajzseléé

Czombos Barbara: KFC, Barbarossa kapitány, Sorompó, Combi, Cözombi, Tyüps, Ügyifogyi

Bánfi-Antal Dávid: Tóni

Kalmár Gréta: Jocó, Habkuci, Okoska

Török Szabolcs: Tambu, Köldököm, Szemp*csöm

Szűcs Elizabett: Csöcske, Zsíroldó, Szücsi, Lizi

Nemes Dorina: Szöszke, Dorkaaa, Jeti

Hürkecz Sanyi: Kocsonya

Várdai Kata: Katalinka, Katinka

Czinege Gréti: Börnikém, Getti, Glamberta

Kiss Vivien: Velvi, Luyzi

Ballabás Viki: Jing, Kevin, kalmár specialistája, Barabás, Bélabás, Szandi húga, Föri

Janik Nóra: Jang, Párom, Töci

Papp Dóra: Pörc

Bravik Bianka: Bridzs

Simonyi Márton: Sinyomi Márta

Szemerédi Ákos: Ékő, Mákos

Néző Dani: Danyilov

Farkas Ilonka: Icus, Bori

Nagy-Gál István: Pisnya

A legyek...!

A legnagyobb humorzsák: Simonyi Márton

A legjobb énekesek: Nemes Dorina és Farkas Ilona Borbála

A legjobb blog író: Nemes Dorina

A legjobb versíró: Babar Sára

A legjobb tanuló: Babar Sára és Kalmár Gréta

A legjobb helyes író: Czinege Gréta Lilla

A legjobb rajzolók: Szűcs Elizabet és Czombos Barbara

A legjobb bringázó: Simonyi Márton

A legcsendesebb tanuló: Kiss Vivien Velvet

Üzenetek az osztálynak

Czinege Gréti üzenete az osztálynak: Goodby, viszlát, peace, love!

Szűcs Elizabett üzenete az osztálynak: Remélem, hogy mindenki jól fog boldogulni a következő iskolában. Mindenkinek: kitartás!!!

Virág Réka üzenete Grétinek, Dorinának, Lizának, Vivinek, Cz. Barbinak, Nórának és Sárárnak: Sok sikert kívánok nektek a közeljövőben és az életben. Mások sértő, gúnyos véleményével ne törődjete, a célotokért küzdjete, és soha ne adjátok fel.

Nemes Dorina üzenete: A leendő nyolcadikosoknak kitartást!

Janik Nóra üzenete az osztálynak: Megcsináltuk!

Branyiczki Peti üzenete Szabinak: Hol laksz?

Szemerédi Ákos üzenete Sanyinak: Nudis.

Török Szabolcs kérdése Dávidnak: Hülye vagy? :D

Várdai Kata üzenete az osztálynak: Legyen szerencsétek az életben mindig!

Czombos Barbara üzenete az osztálynak: Nagyon szépen köszönöm nektek, hogy veletek tölthettem el ezt a 4 évet, és hogy rengeteg mindent élhettem át az osztállyal. Sajnálom, hogy jövőre már nem lesz együtt a "csapat"... Az utóbbi napokban elgondolkodtam azon, hogy mi lesz nélkületek. Na meg a sulival mi lesz nélkülünk. :) Jó kis osztály volt ez, az biztos. Sok sikert mindenkinek!

Az én osztályom...!

Sok hullámvölgyünk volt. Lehet, hogy sokat veszekedtünk, de ugyanakkor mindig segítettünk egymásnak. Szoros barátságok alakultak ki a 8-év alatt. Azért voltak olyan pillanatok, amikor megvédtük a másikat és mostanra velük a legjobb a kapcsolat. Mindenféle hülyeségben benne voltunk. Amikor leszedtük az ajtót alsóban, vagy amikor Sára berúgta a lányöltöző ajtaját. Sportnapokon, különféle versenyeken egy emberként küzdött az osztály. Szerencsésnek érzem magam, hogy megismerhettem azokat az embereket, akik most az osztálytársaim. Kár, hogy ez az utolsó évem velük, hiányozni fognak a felejthetetlen poénok, jelenetek és megszólalások. Remélem, hogy senki nem fogja elfelejteni a másikat.

Virág Réka

Amikor elsőnek összekerült az osztály, nem nagyon ismertük egymást, elég furcsa volt. Másodikban már majdnem mindenkit megismertünk. Csak furcsa volt, mert sokat váltogattuk a barátokat.

Harmadik és negyedik osztályban már ismertük eléggé egymást és szereztünk barátokat. Szerettünk rosszalkodni, és a tanárokat idegesíteni. Mint ahogy 8 év alatt. Nem szerettük a csendet ezért kiabálással törtük meg. A tanárnőt nagyon idegesítette. Amikor év végén Móni nénitől el kellett válnunk, mindenki sírt. Hisz 4 évig voltunk együtt, azt nem lehet elfelejteni. Azt hittük, hogy rossz lesz megszokni az új osztályfőnököt és az új tanárokat.

Ötödikben és hatodikban új osztályfőnököt kaptunk, Klári nénit. Nagyon szerettük. Sok élményben volt részünk, például:

- farsangi próbák

- kirándulások

Nyolcadikban Klári néni elment, és új osztályfőnököt kaptunk, Pali bácsit. Az volt a jó, hogy már ismertük és szerettük. Az osztálykirándulás nagyon jó volt, rengeteg emlékezetes pillanat maradt meg belőle. Az osztály úgy jó, ahogy van nagyon nehéz lesz elfeledni, nagyon kedvelem őket és nehéz lesz nélkülük tovább tanulni. Sok problémánk, vitánk volt, de mindig kibékültünk. Nekem ezek voltak a 8 évben a legjobb élményeim, és soha nem fogom elfeledni őket. Mindig megmaradnak bennem.

Várdai Katalin

Elsős voltam – nyolcadikos lettem

Amikor elsősök lettünk, megismerkedtünk a betűkkel és a számokkal. Meg tanultunk írni és olvasni. Barátokat szereztünk. Egyre csak nőttünk. Majd eljött a harmadik év vége, ahol elmondták, hogy a negyedik osztályt összevonva folytatjuk. Negyedik év elején nagyon furcsa volt, nem ismertük a másik osztály. De év közepe felé összebarátkoztunk. Nagyon sok veszekedés volt. De volt sok szép pillanat is. Rengeteget piszkáltuk és csúfoltuk egymást. Szerencsére nyolcadikra összebarátkoztunk, és most rájöttünk, hogy nagyon nehéz lesz elengedni ezt az osztály, a tanárokat, az egész iskolát. Az emlék örökké bennünk fog élni.

Kőrös Barbara, Néző Dániel

Szerintem ez egy összetartó osztály. Általában segítünk egymásnak. Vannak veszekedések, de azokat meg szoktuk beszélni. Szerintem elég jó humorérzéke van az osztálynak, de néha túlzásokba esünk. Ebben az osztályban mondhatjuk, hogy mindenki jóban van egymással.

Ez a 8 év volt számomra a legjobb, nagyon sok osztálybulit tartottunk, amiket Pali bácsi, az osztályfőnökünk szervezett, a sok bulit neki köszönhetjük.

Janik Nóra

Mikor elsős lettem sok barátot szereztem, féltem és örültem egyben.

Elsőben, amikor elkezdtem az iskolát eleinte féltem attól, hogy rossz lesz, de tévedtem. A barátok segítettek és támogattak. Sőt az osztálykirándulásnak mindenki örült. Sok nevetés, játék várt ránk.

Egyre nagyobbak lettünk okosodtunk. Elkérgezett a 8-dik osztály a felvételik, a pályaválasztás időszaka és az az évfolyam, amelynek a végén vár ránk a ballagás. Sokan örültek neki mások szomorkodtak. 8 évet töltöttünk a suliban és nehéz elfelejtteni.

Szemerédi Ákos

Először is nagyon örülök, hogy ebbe az osztályba kerültem, mert ez egy fantasztikus osztály azon kívül, hogy mindig vannak viták, zűrös pillanatok és nem épp a legjobb viselkedési módok jellemzik.

Negyedikben nagyon tartottam attól, hogy ebből az osztályból nem lesz semmi, mert össze lettünk vonva és nagyon két részre szakadtunk. Senkivel se barátkozott szinte senki. De aztán jött a nagy fordulat. Épp hittan óránk volt, amikor „véletlen” kiakasztottuk Vencel atyát, aki fogta magát és ott hagyott minket. Tél volt. A szél is fújt, emlékszem. Egy-két ablakot kinyitottunk bukóra, hogy legyen egy kis friss levegő. Valamelyikünk épp bejött a terembe, amikor az ajtó becsapódott. Se ki, se be nem lehetett menni. Kétségbe voltunk esve, mert nem hallotta senki a dörömbölésünket. Azután jött a nagy ötlet. Sanyi és Janó kinyitották teljesen az ablakot, odatoltak egy asztalt, majd óvatosan kimásztak. Janó előre rohant a főbejáráthoz, míg Sanyi ott maradt és segített néhányunknak kimászni. Persze, hogy nem akartunk kimaradni a segítségkérésből és az ablakmászásból. Aggódva figyeltünk egymás épségére.

Igen. Akkor éreztem elsőnek, hogy az osztály összetart és egy remek csapat alakul ki belőlünk. Attól a pillanattól kezdve új barátságok lettek, többet beszélgetett mindenki mindenkivel. Máig remek csapat vagyunk véleményem szerint. Rengeteget segítettünk egymásnak az évek során, többet tudtunk meg a másiktól, nagy változáson esett át mindenki.

Sajnos máig is vannak viták. Fogalmam sincs, hogy történhetett ez meg. Klári néni megmondta, hogy lesznek akadályok, de azért vagyunk ennyien, hogy együtt lépjük át azokat. Hogy össze kell tartania az osztálynak, ha azt szeretnénk, hogy minden jobb legyen. Pali bácsi is rengeteg programot szervezett erre az utolsó évre, hogy több időt töltsünk egymással. Szerintem tudunk változtatni a jelenlegi helyzeten, csak akarni kell. Hogy mi lett a beszorult ajtóval? Természetesen szóltunk Lázár bá'nak, aki az akkori nyolcadikosok segítségével nagy nehezen kinyitották.

Ma pedig mindanyóinkban felmerül, hogy már csak pár napig leszünk a Tiszaalpári Általános Iskola diákjai, hogy már nincs sok időnk. Mennünk kell.

Czombos Barbara

Az én osztályom kedves aranyos! Amikor idekerültem, féltem, nem voltak barátaim, de megváltoztam, már nem vagyok félénk és visszahúzódó. Találtam hozzám illő barátot. Utána jól teltek az évek, egyre több barátom lett. Szerintem az osztály tökéletes, ennél jobb nem is lehetne. Van olyan nap, amikor senki nem szól senkihez, mert látszik rajta, hogy durcás, és ha hozzá szólok, egyből kiabálni kezd az illető. Ezért van a veszekedés, és beírás az osztályban. De ahhoz képest, jó osztály. Ha lehetne, maradnék, mert a tanárok is jók, meg a diákok is jók.

Bravik Bianka

Úgy kezdődtek az évek az új osztállyal, hogy negyedikben össze lettünk vonva egy másik osztállyal. Először furcsa volt, de legalább a régi osztályom fele velem maradt negyedikben is. Pár év múlva már úgy összebarátkoztunk, mint egy közösség. Sok új barátom lett, akikkel szerettünk együtt játszani, szórakozni, nevetgélni és a tanórákat eltölteni. Ha belegondolok mennyit változtunk negyedikről nyolcadikig! Elég meglepő kívülről, de belülről alig. Mindenki maradt olyan amilyen volt. Szerintem ez így jó, mert az ellentétes személyiségű osztálytársak is jól kijönnek egymással. Igazából én egy dolgot bántam az elején, hogy negyedikre a mi osztályunkat megfelezték, és így jött ki a megfelelő létszám az évfolyamban. Régen jól megvoltam az osztályommal és bántam a felezést, de most már nem is érdekel, mert a régi osztályom második fele az évfolyamtársam és ez épp elég ahhoz, hogy néhány órán jól elnevetgéljünk és szünetek is jól teljenek el így.

Nagy-Gál István

Könnyített fesis poénok

Peti mesélt egy szellemi fogyatékos emberről Szabolcsnak, akit az interneten kérdeztek. Az egyik kérdés az volt, hogy hol lakik. Azt válaszolta, hogy kecsenén. A kérdezők nem értették, ezért még kétszer megkérdezték tőle. Azóta Szabolcs és Peti között állandó témává vált, és ha valaki megkérdezi, a másik válaszol rá. Erre a párbeszédre Szabolcs első reakciója a röhögő görcs volt.

Egy másik jópofa szöveg volt, amikor az óra elején Berci bá' (mint mindig) az ott lévőkől megkérdezi, hogy ki hiányzik. Gréti megfelelkezve a helyzetről, rávágta, hogy Szöszi. Egy pillanat hatásszünet, röhögés, és kijavítja: Dorina.

Medicinlabdát dobtunk, és amikor hoztuk ki a szertárból, 'Szöszi' megszólalt, hogy "az enyém szőrös". Rossz az, aki rosszra gondol, a medicinlabdára értette.

Búcsúzó vers

Kedves osztálytársaim!

*Jó volt veletek ez a nyolc, négy...
Vagy talán csak egy év.
Sokat játszottunk, néha veszekedtünk,
De a végén mindig kibékültünk.*

*Együtt voltunk jóban, rosszban,
Kirándulásokon, táborokban.
Ez a sok jó emlék veletek...
Kívánom, mindig szerencsések legyetek!*

*Tanuljatok majd az órákon,
Sok szerencsét a vizsgákon!
Bár most másokkal barátkozunk,
Ne felejtsetek, 5 év múlva találkozunk!*

Czinege Gréta, Kiss Vivien